

М. Іованчо, побнихъ те вѣке доволно нѣ колкѣ нѣща за Бога, и надамсе че ги помнишъ, и че щатъ те ползѣва. Оказахъ ти многи нѣща за милостъта МѸ коато показа и тебе и на другите, и колкѣва направи за да поспави и тебе и нихъ благополѣчны.

І. Благодаримъ те много, мила моя мамо, за това, и надамсе, че не щемъ го никога забовари.

М. Сега имамъ друго нѣщо да ти скажа за Бога, което е много нѣжно да знаешъ, сърдечъ, че Богъ е, не самъ полнъ отъ милостъ и благостына, и мѸ е благоудно да прави доброто, но той е и Святъ.

І. Таа е душа, мамо, коато видоухъ въ вонкашнѣта титлаж на Писаніето. Именѣва се: Свѣтое Писаніе: какво значи святъ?

М. Ще да са постараемъ да ти го истолкувамъ. Тѣрни на уматъ си: че Свѣтое Писаніе и многи други книги намиратъ се въ трапезѣта у книгохранилицѣта, а ты и азъ стоехме близъ при нея, и ты не познаваше нищо за това Писаніе: зимашъ го въ рѣцѣтъ си, и начинѣвашъ да преобращашъ листата мѸ, и да разсмотрѣвашъ и гледашъ